

skabe saa gunstige Betingelser som muligt for de Danske i 2den Zone. Det er det, vi har faaet Tilslutning til, hævder vi, og det er det, det store Tal af Vælgerne — jeg har Lov til at sige Flertallet — venter af den nuværende Regering, at der intet lades uforsøgt i Retning af at bidrage til, at de Danske i 2den Zone kan faa en saa gunstig Stilling som muligt. Naar Regeringen, som vi fik at vide i Gaar, straks efter sin Tiltrædelse har givet vor Gesandt i Paris de fornødne Instruktioner i saa Henseende, saa er det i god Overensstemmelse med Resultatet af Valgene og i god Overensstemmelse med, hvad der fra Venstres Side er sagt under Valgkampagnen.

Men jeg vil til Gengæld hævde, at naar Ministeriet Zahle eller Udenrigsminister Erik Scavenius har tilladt sig under 20. Marts, altsaa, som jeg sagde i Gaar, 6 Dage efter Afstemningen i 2den Zone, at instruere vore Gesandter om, hvordan de havde at optræde, saa havde de ingen som helst Adkomst til at gøre det under Paa-beraabelse af, hvad der er baade Regeringens og det danske Folks Opfattelse. De kunde højst sige, at det var Regeringens Opfattelse, og ogsaa det vil jeg sige var dristigt gjort, naar de vidste, at Regeringen ikke havde almindelig Tilslutning. Men det vidner om den Misforstaaelse, som jeg har konstateret er til Stede hos Hr. Munch i hans Udtalelser i Dag, at det daværende Ministerium Zahle kunde udtale sig paa det danske Folks Vegne, naar de virkelig tør telegraferer til vore Gesandter, at hvis de bliver spurgt, kan de sige, at den danske Regerings og det danske Folks Opfattelse er saadan og saadan. Det havde de ingen som helst Adkomst til. I øvrigt vil jeg sige, at naar Hr. Munch nu prøver paa at bortforklare, hvad der i saa Henseende er telegraferet til Gesandterne den 20. Marts, ved at paastaa, at det slet ikke var Meningen, at de skulde angive noget bestemt, det var kun, hvis de blev spurgt, ja, saa er da alene det, at man siger til dem: Hvis I bliver spurgt, skal I svare saadan og saadan — en Angivelse af, hvordan Stillingen fra den Side er. Men enhver Gesandt vil da vistnok forstaa en saadan Instruks saaledes, at det er Meningen, at der virkelig skal lægges noget ind i den, at det er Meningen, at de skal benytte Lejligheden, jeg kunde gerne sige enhver Lejlighed, til at bibringe de fremmede Landes Udenrigsministre den Opfattelse, de er instruerede om er Regeringens, ja endogsaa det danske Folks.

Jeg skal i øvrigt ikke komme dybere

ind paa de mange Betragtninger, som Hr. Munch opholdt sig saa længe ved. Først opstillede han en Maksime, sagde, at saadan og saadan er nu Venstres og Regeringens Opfattelse, og efter at han havde slaaet fast det, han havde Lyst til at paastaa er vor Opfattelse, fortalte han om alle de Farer, der kunde være forbundne med denne Opfattelse. Den Opfattelse, Hr. Munch tillægger os, er, som jeg har søgt at paavise for en Del af de vigtigste Tilfælde, slet ikke rigtig. Det er noget, han for Tilfældet har Brug for, idet han stadig lever i den Misforstaaelse, at det, hans Regering og hans Parti i lang Tid doerede som værende ikke blot deres egen og deres Partis Opfattelse, men ogsaa det danske Folks, er det eneste rigtige. Hr. Munch og i det hele taget det radikale Parti kommer til at forlige sig med, at der ogsaa er andre her i Salen, der har en Mening baade om Udenrigspolitik og om sønderjydske Politik, og at vi, der har faaet Flertallet ved Valgene, føler os baade berettigede og forpligtede til at give Udtryk for de Opfattelser, som det store Flertal af Vælgerne ønskede skulde faa Udtryk efter Valget.

Holstein: Hr. Munch udtalte Ønsket om, at det ikke blot blev Ministeriet Zahles Akter i det sønderjydske Spørgsmaal, der blev forelagt den danske Offentlighed, men ogsaa, hvad der fra privat Side er foretaget i Paris af nuværende eller tidligere Folke-tingsmænd. Forsaavidt det ærede Medlem sigtede til mig og min Virksomhed i Paris, kan jeg kun sige, at jeg personlig med største Fornøjelse vil efterkomme Hr. Munchs Ønske. Jeg har intet foretaget mig i Paris, som ikke taaler Dagens Lys, det kan offentliggøres naar som helst. Men dette kan selvfølgelig ikke ske uden Samtykke eller Billigelse af det mellemslesvigske Udvalg, paa hvis Vegne og med hvis Fuldmagt jeg optraadte i Paris.

Forholdet er det, at jeg i Marts Maaned rejste til Paris med Fuldmagt fra det mellemslesvigske Udvalg, hvortil en stor Del af Oppositionen i det nordslesvigske Tilsynsraad havde givet Tilslutning. Jeg havde Fuldmagt fra Udvalget, og jeg medbragte et Memorandum fra Redaktør Kristiansen om det mellemslesvigske Udvalgs Syn paa Grænsespørgsmaalet og det nordslesvigske Tilsynsraads Oppositions Stilling til Grænsespørgsmaalet. Desuden medbragte jeg fra Befolkningen i 3die Zone et stort Antal Petitioner, som jeg forelagde for den belgisk-slesvigske Kommission. Der havde været kort Tid til at indsamle disse Petitioner;